দক্রের্ব (ন° + বৃষ্) m. 1) ein grosser Stier Riéa-Tar. 2,133. — 2) pl. N. pr. eines Volkes AV. 5,22,4. 5. Кнînd. Up. 4,2,5.

- 1. महावंग (म॰ + वंग) m. grosse Geschwindigkeit: ॰लब्धस्थाम (ल॰ + स्थामन्) m. N. pr. eines Fürsten der Garuda Vıvrթ. 88.
- 2. मर्हावंग (wie eben) 1) adj. überaus flink, rasch MBs. 1,6018. 5, 2023. वाण 7156. Çiva 13,1182. stark tobend: समुद्र R. 2,80,4. — 2)
- m. a) Affe Cabdathan. bei Wilson. b) der Vogel Garuda H. c. 78.
 3) f. 知 N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's MBH. 9,2684.

महावेगवती (म॰ + व॰) m. eine best. Pflanze Suça. 2,170,3. महावेदि (म॰ + वे॰) f. die grosse Vodi Lâṭi. 5,7,9. Kâṭi. Ça. 17,2,7. महावेध (म॰ + वेध) m. Bez. einer best. Stellung der Hände oder Füsse (beim Joga) Verz. d. Oxf. H. 235, a, 21.

मक्विपुत्य (म॰ + वे॰) n. grosser Umfang: ॰िनचय Laur. ed. Calc. 3.1. ॰ सूत्र Bez. best. buddhistischer Sûtra Bunn. Intr. 54. 102. fgg. मक्विराज (म॰ + वे॰) n. N. eines Sâman Ind. St. 3,238,a.

मक्विराज (म॰ + वि॰) n. N. eines Sâman Ind. St. 3,238,a. मक्विलस्य s. वेलस्यानक

म्कृतिश्चर्च (म॰ + वै॰) P. 6,2,39. adj. Bez. eines Graha VS. 18,20. Çat. Ba. 4,4,1,11. Kårs. Ça. 10,6,2.

मङ्विष्टम्भ (म॰ → वै॰) n. N. eines Saman Ind. St. 3,239,a. मङ्ग्याधि (म॰ → ट्या॰) m. eine schwere Krankheit Suça. 1,119,5. 2,174,18. 497,8.

मकाव्याकृति । व्याकृति

मङ्ख्युत्पत्ति (म॰ → व्यु॰) f. Titel eines sanskritisch-tibetischen Wörterbuchs Wassillew 227.

महाट्यूक् (म॰ + ट्यूक्) m. 1) Bez. eines Samâdhi Vjurp. 20. Lalit. ed. Calc. 68, 15. — 2) N. pr. eines Devaputra (Göttersohnes) Lalit. ed. Calc. 346,11.

मङ्ग्रिया (म॰ + त्रपा) n. eine böse Wunde Varantra in Titesadit. CKDa.

t. দ্রার র (দ॰ → সর) n. 1) eine grosse Pflicht, Grundpflicht Jogas. 2, 31. deren fünf bei den Gaina Wilson, Sel. Works 1,317. ein grosses Gelübde: न तेव द्वषिष्यामि शस्त्रमरुमकात्रतम् Sin. D. 69, s. — 2) eine grosse Begehung: तावत्परिमाणः Вначарычавы. मकात्रतं मकापूरायं शं-कराबिरनुष्ठितम् । कर्तव्यं मुरराजेन्द्र देवीभिततमान्वितैः ॥ Devi-P. in Тітыйдіг. परिपूर्ण कुरुष्ठेदं माघस्नानं मरुान्नतम् Радма-Р. in Масамават. ÇKDR. — 3) Bez. eines Saman oder Stotra, das am vorletzten Tage des Gavamajana zu singen ist, daher auch Bez. dieses Tages selbst und seiner Cerimonie, welche z. B. Çâñkh. Ça. 17. 18 und Ba. 31. 32 sowie Karj. Ça. 13,2,20 — 3,23 geschildert wird. AV. 11,7,6. Art. Ba. 4,14. 3,28. TBa. 1,2,3,4. 6,1. TS. 7,3,3,2. ÇAT. Ba. 4,6,3,3. 9,5,3,12. 10,1, 1, 5. 2, 1. 5, 3. 12, 1, 2, 3. 3, 1, 9. Panéav. Br. 5, 1, 1. 2, 1. 4, 10, 1. 20, 16, 2. Âçv. Çs. 7, 2, 10. 8, 13. 10, 2. 3. 4. Maçaka in Verz. d. B. H. 72 (II, 10). Die Comm. erklären öfters मरुडुक्ध्यम् durch मरु।त्रतम् und umgekehrt, womit das auf das Stotra folgende Çastra gemeint ist; z. B. zu Çâñkh. Br. 11, 8. Çr. 16,20,10; vgl. Sâs. zu Çat. Br. 10,1,1,1. — 4) V. Theil.

= पाजुपतत्रत die Regeln der Påçupata Schol. zu Prab. 20,11. Wilson in Daçak. 198, N. 1. — Vgl. माकात्रत.

2. मर्जित (wie eben) adj. (f. 최) 1) zur Erkl. von मर्जित Nia. 13, 17. — 2) der grosse Pflichten —, ein grosses Gelübde übernommen hat Sund. 1,13 (편). MBH. 3,14131. 14455. 5,7009 (wo लाख mit der ed. Bomb. zu lesen ist). 7020. 7281 (wo 여러 mit der ed. Bomb. zu lesen ist, wie schon Benfey vermuthet hat). 7,57. 13,2845. Harv. 10276. R. 1,51,25. 63,4. Varah. Brh. S. 24, 8. — 3) die Regeln der Pacupata befolgend, ein Pacupata: 여러지 Katelàs. 64,67.

मक् जित्वत् (von 1. मक् जित) adj. mit dem Mahåvrata (Bed. 3.) verbunden TS. 7,1,1⊕,4. 2,3,2. Schol. zu Kâts. Ça. 23,4,27.

मক্রেরিন (wie eben) adj. 1) zum Mahavrata (Bed. 3.) in Beziehung stehend Çiñkh. Ça. 16, 14, 2. 18, 20, 8. — 2) die Regeln der Paçupata befolgend, ein Paçupata Kathis. 37, 54. 66. ेवेष 69, 53. 70, 2.

महात्रतिन् (wie eben) 1) adj. die Regeln der Paçupata befolgend, etn Paçupata Катийз. 37,59. 63. Råба-Тав. 1,17. ्त्रतिवेष Дасак. 198,1. — 2) m. Bein. Çiva's H. 197. — 3) = जाटिङ्ग Твік. 2,7,14. nach dem Ind. = उरस्कट.

ম্কালনীয় (wie eben) adj. zum Mahâvrata (Bed. 3.) in Beziehung stehend: স্কুন্ Air. Ba. 4,14. 22. Çâñku. Ba. 19,3. 9. 25,7. Kâṛu. 33,8. ঘক্ Çar. Ba. 4,6,4,1. 10,4,1,15.

मर्के जात (म॰ + जात) adj. von einer grossen Schaar begleitet: Indra RV. 3,30,3.

महाँत्रीक् (म॰ + न्नी॰) P. 6,2,38. m. grosser Reis ÇABDÂRTHAR. boi Wils. न्नीक्, मका॰, न्नियङ्ग, यन Air. Ba. 8,16. Kauç. 54. Vâgbe. 1,6,8. मक्।श्रुनि (म॰ + श॰) m. N. pr. eines kakravartin Vjutp. 92. मक्।श्राक्ति (म॰ + श॰) adj. überaus mächtig: Çiva Çiv. Bein. Karttikeja's ÇABDAM. im ÇKDa.

म्हाशका Riga-Tar. 1,141 fehlerhaft für ेशाका.

দক্ষিত্র (দ॰ + মৃত্রু) m. der Sinus der Sonnenhöhe Siddulantagir. 252.

H준ING (다 아 + NG) 1) m. eine grosse Muschel MBB. 2, 65. Bhag. 1, 15. — 2) m. Schläfebein Mundamälätantra im Tantrasära CKDr. Stirnbein, m. Med. kh. 16. n. Trik. 2, 6, 29. m. Menschenknochen H. an. 4, 44. Med. — 3) m. eine best. hohe Zahl H. an. Med. — 10 Nikharva CKDr. — 4) m. ein best. Schatz H. an. Vigva im CKDr. — 5) m. N. pr. eines Schlangendämons Bhåg. P. 5,24,31.

मल्शिङ्गमय (von मल्शिङ्ग) adj. f. ई aus Schläfebeinen gebildet: माला Mundanâlâtantra im Tantrasâra ÇKDr.

मকাছার (म॰ + ছার) m. eine Art Stechapfel (राजधत्त्र) Rácax. im ÇKDa.

मকাছাযাযুতিফারা (म॰ + ছা॰) f. eine best. Pflanze Rácax. im ÇKDa.

मকাছানা f. eine best. Pflanze, = मকাছানাবারী Rácax. im ÇKDa.

मকাছানাবারি (म॰ + ছা॰) f. eine best. Pflanze Rácax. im ÇKDa.

मক্ছোন (দক্। → 2. শ্বহান) adj. f. স্বা viel essend, gefrässig, ein starker Esser Nir. 2, 27. MBн. 3, 13238. 14720. Spr. 3360. Suçr. 2,447, 21. Varah. Bah. S. 78, 17. কাদ Bhac. 3,37.

1. মৃক্যাহ্র (মৃ° → মৃহ্ব) m. 1) laute Tône, lautes Schreien u. s. w. H. an. 4,321. MBH. 6,105. — 2) das Wort মৃক্য MBH. 12, 6823. সার্-